

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 23. novembra 2006*

V zadevi C-486/04,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, ki je prispela na Sodišče 25. novembra 2004,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa M. van Beek, zastopnik, skupaj s F. Louisom in A. Capobiancom, odvetnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg, u

tožeča stranka,

proti

Italijanski republiki, ki jo zastopa I. M. Braguglia, zastopnik, skupaj z M. Fiorillijem in G. Fiengom, avvocati dello Stato, z naslovom za vročanje v Luxembourg, u

tožena stranka,

* Jezik postopka: italijanščina.

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, R. Schintgen, P. Kūris,
J. Makarczyk (poročevalec) in L. Bay Larsen, sodniki,

generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 25. aprila 2006,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi
30. maja 2006

izreka naslednjo

Sodbo

¹ Komisija Evropskih skupnosti s tožbo Sodišču predlaga, naj ugotovi, da Italijanska republika:

- s tem, da projekta za obrat v Massafri (Taranto) za sežiganje biomase in goriv, predelanih iz odpadkov (v nadaljevanju: GPO), ki spada med obrate, naštete v Prilogi I k Direktivi 85/337, ni predložila v postopek presoje vplivov na okolje

v skladu s členoma 5 in 10 Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 175, str. 40), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997 (UL L 73, str. 5, v nadaljevanju: Direktiva 85/337),

- s tem, da je sprejela predpis – člen 3(1) dekreta predsednika sveta ministrov z dne 3. septembra 1999 z naslovom „Akt za usmerjanje in usklajevanje, ki dopolnjuje prejšnji akt za usmerjanje in usklajevanje uporabe člena 40(1) zakona št. 146 z dne 22. februarja 1994 glede določb v zvezi s presojo vplivov na okolje“ (GURI št. 302 z dne 27. decembra 1999, str. 17, v nadaljevanju: DPSM), ki spreminja prilogo A(i) in (l) k dekretu predsednika republike z dne 12. aprila 1996 z naslovom „Akt za usmerjanje in usklajevanje uporabe člena 40(1) zakona št. 146 z dne 22. februarja 1994 glede določb v zvezi s presojo vplivov na okolje“ (GURI št. 210, str. 28, v nadaljevanju: DPR) – ki iz postopka presoje vplivov na okolje izvzema nekatere projekte, ki spadajo med naštete v Prilogi I k Direktivi 85/337/EGS (projekti za obrate za predelavo nevarnih in nenevarnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 100 ton na dan), čeprav so bili predloženi v poenostavljeni postopek za pridobitev dovoljenja v smislu člena 11 Direktive Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih (UL L 194, str. 39), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 91/156/EGS z dne 18. marca 1991 (UL L 78, str. 32) in s Sklepom Komisije 96/350/ES z dne 24. maja 1996 (UL L 135, str. 32, v nadaljevanju: Direktiva 75/442), in

- s tem, da je sprejela predpis – člen 3(1) DPSM, ki spreminja prilogo A(i) in (l) k DPR – ki za določitev, ali je treba projekt, ki spada med naštete v Prilogi II k Direktivi 85/337, predložiti v postopek presoje vplivov na okolje, določa nepri-
merno merilo, na podlagi katerega se lahko iz presoje vplivov na okolje izvzamejo projekti, ki imajo na okolje pomemben vpliv,

ni izpolnila obveznosti iz členov 2(1) in 4, od (1) do (3), Direktive 85/337/EGS.

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

Direktiva 75/442

2 Člen 1 Direktive 75/442 določa:

„V tej direktivi izraz:

a) ‚odpadek‘ pomeni vsako snov ali predmet v skupinah, navedenih v Prilogi I, ki ga imetnik zavrže ali namerava ali mora zavreči.

[...]

d) ‚ravnanje‘ pomeni zbiranje, prevoz, predelavo in odstranjevanje odpadkov, vključno z nadzorovanjem teh postopkov ter dejavnostmi po zaprtju mesta odstranjevanja;

e) ‚odstranjevanje‘ pomeni postopke, navedene v Prilogi II A;

f) ‚predelava‘ pomeni postopke, navedene v Prilogi II B;

[...]“

3 Člen 4 te direktive določa:

„Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev take predelave ali odstranjevanja odpadkov, da ne ogrožajo zdravja ljudi in brez uporabe postopkov ali načinov, ki bi lahko škodovali okolju, predvsem pa:

– ne predstavljajo tveganja [za] vode, [zrak], [tla] ter rastlin[e] in živali,

– niso moteči zaradi hrupa ali vonjav,

– ne vplivajo škodljivo na krajino ali mesta posebnega pomena.

[...]“

4 Člen 9(1) navedene direktive določa:

„Za izvajanje členov 4, 5 in 7 mora podjetje, ki izvaja postopke, določene v Prilogi II A, pridobiti dovoljenje pristojnega organa iz člena 6.

[...]“

5 Člen 10 iste direktive določa:

„Za izvajanje člena 4 mora podjetje, ki izvaja ukrepe, navedene v Prilogi II B, pridobiti dovoljenje.“

6 Člen 11(1) Direktive 75/442 določa:

„1. Brez vpliva na Direktivo 78/319/EGS [...] ni treba pridobiti dovoljenja iz člena 9 ali 10:

[...]

b) podjetjem, ki predelujejo odpadke.

Ta oprostitev se lahko uporablja le:

- če so pristojni organi sprejeli splošna pravila za vsako vrsto dejavnosti, ki predpisujejo vrste in količine odpadkov, in pogoje, pod katerimi za posamezno dejavnost ni treba pridobiti dovoljenja,

in

- če so vrste ali količine odpadkov in načini odstranjevanja ali predelave takšni, da so izpolnjeni pogoji iz člena 4.“

- 7 Namen Priloge II A k Direktivi 75/442 z naslovom „Postopki odstranjevanja“ je naštetih postopke odstranjevanja odpadkov, kakršni se pojavljajo v praksi. Določa, da morajo biti v skladu s členom 4 odpadki odstranjeni tako, da ne ogrožajo zdravja ljudi in se pri tem ne uporabljajo postopki ali načini, ki bi lahko škodovali okolju.
- 8 Namen Priloge II B k isti direktivi z naslovom „Postopki predelave“ je naštetih postopke predelave, kakršni se pojavljajo v praksi. Prav tako določa, da morajo biti v skladu s členom 4 odpadki predelani tako, da ne ogrožajo zdravja ljudi in se pri tem ne uporabljajo postopki ali načini, ki bi lahko škodovali okolju.

Direktiva 85/337

9 Člen 1(2) in (3) Direktive 85/337 določa:

„2. V tej direktivi:

„projekt“ pomeni:

- izvedbo gradbenih ali drugih instalacijskih del ali projektov,
- druge posege v naravno okolje in krajino, vključno s tistimi, ki vključujejo izkoriščanje mineralnih virov;

„nosilec projekta“ pomeni:

prosilca za dovolitev zasebnega projekta, ali javni organ, ki da pobudo za projekt;

„soglasje za izvedbo“ pomeni:

odločitev pristojnega organa ali organov, ki dovoljuje nosilcu projekta izvedbo projekta.

3. Pristojni organ ali organi so tisti, ki jih države članice določijo kot odgovorne za opravljanje dolžnosti iz te direktive.“

10 Člen 2, od (1) do (3), prvi pododstavek, te direktive določa:

„1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se pred izdajo soglasja za izvedbo presodijo vplivi projektov, ki bodo, med drugim zaradi svoje narave, velikosti ali lokacije, verjetno pomembno vplivali na okolje. Ti projekti so opredeljeni v členu 4.

2. Presojto vplivov na okolje se lahko vključi v obstoječe postopke za izdajo soglasja za izvedbo projektov v državah članicah, oziroma, če to ne gre, v druge postopke ali v postopke, ki se jih mora uvesti za usklajevanje s cilji te direktive.

[...]

3. Brez poseganja v člen 7 lahko države članice v izjemnih primerih določijo projekt v celoti ali delno izvzamejo iz določb v tej direktivi.“

11 Člen 3 navedene direktive določa:

„Presoja vplivov na okolje na primeren način glede na vsak posamezni primer in skladno s členi 4 do 11 opredeli, opiše in presodi neposredne in posredne vplive projekta na naslednje dejavnike:

- ljudi, živalstvo in rastlinstvo,

- tla, vodo, zrak, podnebje in krajino,

- materialno lastnino in kulturno dediščino,

- medsebojne vplive dejavnikov, navedenih v prvi, drugi in tretji alineji.“

12 Člen 4 iste direktive določa:

„1. Ob upoštevanju člena 2(3) se projekte, ki so naštetih v Prilogi I, presoja skladno s členi 5 do 10.

2. Ob upoštevanju člena 2(3) države članice za projekte, ki so naštetih v Prilogi II, s:

a) preverjanjem za vsak primer posebej,

ali

b) pragovi ali merili, ki jih postavi država članica,

odločijo, ali se bo projekt presojal skladno s členi 5 do 10.

Države članice se lahko odločijo za uporabo obeh postopkov, navedenih v (a) in (b).

3. Med preverjanjem za vsak primer posebej ali postavljanjem pragov ali meril za namen odstavka 2 se upoštevajo ustrezna izbirna merila, določena v Prilogi III.

4. Države članice zagotovijo, da je odločitev pristojnih organov v skladu z odstavkom 2 na razpolago javnosti.“

- 13 V točki 9 Priloge I k Direktivi 85/337 so navedeni obrati za odstranjevanje nevarnih odpadkov (to je odpadkov, na katere se nanaša Direktiva Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih (UL L 377, str. 20)) s sežiganjem, kemično obdelavo, kakor jo določa Priloga II A, točka D9, k Direktivi 75/442, ali z njihovim odvozom na odlagališča.
- 14 V točki 10 iste priloge so navedeni obrati za odstranjevanje nenevarnih odpadkov s sežiganjem ali kemično obdelavo, kakor jo določa Priloga II A, točka D9, k Direktivi 75/442, z zmogljivostjo več kot 100 ton na dan.
- 15 V točki 11(b) Priloge II k Direktivi 85/337 so navedeni obrati za odstranjevanje odpadkov (to je obrati, ki niso vključeni v Prilogo I).
- 16 Priloga II k isti direktivi določa izbirna merila iz člena 4(3):

„1. Značilnosti projektov

Upoštevati je treba značilnosti projektov, zlasti:

– velikost projekta,

- kumulacijo z drugimi projekti,

- rabo naravnih virov,

- nastajanje odpadkov,

- onesnaževanje in obremenjevanje,

- tveganje nastanka nesreč, upoštevaje zlasti uporabljene snovi in tehnologije.

2. Lokacija projektov

Upoštevati je treba okoljsko občutljivost določenih geografskih območij, ki jih bodo projekti verjetno prizadeli, zlasti ob upoštevanju:

- obstoječe rabe zemljišč;

- relativnega obilja, kakovosti in regenerativne sposobnosti naravnih virov na tem območju;

- absorpcijske sposobnosti naravnega okolja s posebno pozornostjo naslednjim območjem:

[...]

3. Značilnosti možnega vpliva

Upoštevati je treba možne pomembne vplive projektov v zvezi z merili, določenimi v zgoraj navedenih točkah 1 in 2, in zlasti ob upoštevanju:

- obsega vpliva (geografskega območja in števila prizadetega prebivalstva),

[...]“

Nacionalna ureditev

¹⁷ S členom 6 zakona št. 349 z dne 8. julija 1986 o ustanovitvi ministrstva za okolje (GURI št. 59 z dne 15. julija 1986) je bila v italijansko pravo prenesena Direktiva 85/337. Člen 40 zakona št. 146 z dne 22. februarja 1994 glede določb v zvezi s presojo vplivov na okolje (redna priloga h GURI št. 52 z dne 4. marca 1994, v nadaljevanju: zakon št. 146/1994) je nato od italijanske vlade zahteval, da z izrecnim aktom za usmerjanje in usklajevanje opredeli pogoje, merila in tehnične predpise za

izvajanje postopka presoje vpliva projektov, ki spadajo med naštete v Prilogi II k navedeni direktivi, na okolje.

18 Za izvedbo člena 40(1) zakona št. 146/1994 je bil sprejet DPR.

19 Člen 1(3) DPR določa:

„Projekti, ki so našteti v Prilogi A, se predložijo v postopek presoje vplivov na okolje.“

20 Člen 3(1) DPSM, ki spreminja izvorno različico priloge A k DPR, določa:

„V prilogi A k DPR z dne 12. aprila 1996 se točke (i), (l) [...] nadomestijo s temi točkami:

- i) obrati za odstranjevanje in predelavo nevarnih odpadkov s postopki iz prilog B in C, točke od R1 do R9, k zakonski uredbi št. 22 z dne 5. februarja 1997 (v nadaljevanju: zakonska uredba št. 22/1997), razen obratov za predelavo, ki so bili predloženi v poenostavljeni postopek iz členov 31 in 33 iste zakonske uredbe [...].

- l) obrati za odstranjevanje in predelavo nenevarnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 100 ton na dan s sežiganjem ali predelavo iz priloge B, točka D2 in od D8 do D11, ter priloge C, točke od R1 do R9, k zakonski uredbi št. 22/1997, razen obratov za predelavo, ki so bili predloženi v poenostavljeni postopek iz členov 31 in 33 iste zakonske uredbe [...].“
- 21 Določbe zakonske uredbe št. 22/1997, v katerih so opisane značilnosti odpadkov in dejavnosti, ki omogočajo predložitev v poenostavljeni postopek, so bile sprejete zaradi prenosa člena 11 Direktive 75/442. Te določbe so bile predmet ukrepov, sprejetih za prenos na podlagi dekreta ministrstva za okolje z dne 5. februarja 1998 o določitvi nenevarnih odpadkov, ki so predloženi v poenostavljeni postopek v smislu členov 31 in 33 zakonske uredbe št. 22/1997 (redna priloga št. 72 h GURI št. 88 z dne 16. aprila 1998).

Predhodni postopek

- 22 Z dopisoma z dne 22. avgusta in 12. novembra 2001 je Komisija od italijanskih organov zahtevala podatke o uporabi postopkov, določenih z Direktivo 85/337, za projekta za industrijska obrata na ozemlju občine Massafra, in sicer za obrat za proizvodnjo električne energije s sežiganjem GPO in biomase ter obrat za predhodno zbiranje trdnih komunalnih odpadkov in proizvodnjo GPO.
- 23 Italijanski organi so navedli, da so zadevna projekta izvzeli iz postopka presoje vplivov na okolje, ker se zanju uporablja izjema iz priloge A(l) k DPR, kakor je bila spremenjena s členom 3(1) DPSM.

- 24 Ker je Komisija odgovore italijanske vlade ocenila za nezadovoljive, je s pisnim opominom z dne 18. oktobra 2002, ki ga je nadomestil dopis z dne 11. julija 2003, začela predhodni postopek, pri čemer sta se ta dopisa nanašala na neizpolnitev obveznosti zaradi posebnega obravnavanja industrijskih obratov v Massafri in same nacionalne zakonodaje.
- 25 Komisija je nato z obrazloženim mnenjem z dne 16. decembra 2003 Italijansko republiko pozvala, naj sprejme ukrepe, potrebne za uskladitev z obveznostmi iz Direktive 85/337 v roku dveh mesecev od vročitve navedenega mnenja.
- 26 Ker je Komisija menila, da stališče italijanske vlade, podano v dopisu z dne 22. aprila 2004, ni zadovoljivo, je na podlagi člena 226, drugi odstavek, ES vložila to tožbo.

Tožba

Trditve strank

- 27 Komisija meni, da obrat za sežiganje v Massafri z zmogljivostjo več kot 100 ton odpadkov na dan spada v Prilogo I, točka 10, k Direktivi 85/337, in bi ga bilo treba kot takega pred izdajo soglasja za izvedbo predložiti v postopek presoje vplivov na okolje.

- 28 Splošneje zatrjuje, da se zaradi sporne italijanske zakonodaje, ki za nekatere obrate za predelavo odpadkov določa poenostavljene postopke iz členov 31 in 33 zakonske uredbe št. 22/1997, iz postopka, uvedenega s členom 4(1) in (2) navedene direktive, izvzemajo obrati, naštetih v Prilogi I k Direktivi 85/337.
- 29 Komisija prav tako zatrjuje, da morajo biti obrati, na katere se nanaša Priloga II k Direktivi 85/337, zlasti tisti iz njene točke 11(b), ki se nanašajo na odstranjevanje ali predelavo odpadkov, predloženi vsaj v postopek določitve iz člena 4(2) navedene direktive.
- 30 Komisija navaja, da v skladu s prvotno različico Direktive 75/442 izraz „odstranjevanje“ zajema tako postopke dokončne odstranitve kot postopke predelave. Poudarja, da se v prvotnih različicah direktiv 75/442 in 85/337 uporablja isti izraz, in iz tega sklepa, da je s sprejetjem slednje direktive normodajalec Skupnosti nekatere postopke predelave jasno želel predložiti v postopek presoje vplivov na okolje.
- 31 Ta institucija meni, da pojem „odstranjevanje“ iz Priloge I, točki 9 in 10, ter Priloge II, točka 11(b), k Direktivi 85/337 zajema tako odstranjevanje v strogem pomenu besede kot dejavnosti predelave.
- 32 Komisija dodaja, da ni jasno, kakšna razlika bi z vidika vpliva na okolje lahko obstajala med gradnjo obrata za predelavo odpadkov in obrata za odstranjevanje odpadkov na nekem ozemlju. Glede tega opozarja, da je cilj Direktive 75/442 nadzorovati,

z nekaterimi izjemami, tako dejavnosti odstranjevanja kot predelave, da bi se zagotovilo varstvo zdravja ljudi in okolja.

- 33 Italijanska republika ne priznava očitane neizpolnitve obveznosti, ker sporna obrata predelujeta odpadke in sta bila predložena v poenostavljene postopke, uvedene z zakonsko uredbo št. 22/1997. Italijanska republika meni, da se Direktiva 85/337 glede nato, da na eni strani glede tehničnih izrazov, ki se uporabljajo na področju odpadkov, vzpostavlja vez med direktivama 85/337 in 75/442, in se na drugi strani nanaša na sami besedili njene Priloge I, točki 9 in 10, ter Priloge II, točka 11(b), v katerih se za odstranjevanje odpadkov uporablja en sam izraz, uporablja le za obrate, v katerih se odpadki odstranjujejo, pri čemer s področja uporabe izvzema obrate, ki odpadke predelujejo.
- 34 Italijanska republika prav tako zatrjuje, da je namen spremembe Direktive 75/442 z Direktivo 91/156 uvedba skupne terminologije in usklajene opredelitve odpadkov, ki bi omogočili približevanje različnih določb, ki obravnavajo odpadke tako na nacionalni ravni kot na ravni Skupnosti. Iz tega naj bi izhajalo, da kadar je v Direktivi 97/11 naveden pojem odpadkov, morajo biti izrazi in opredelitve, ki se v njej uporabljajo, nujno prevzeti iz posebne ureditve tega področja, in sicer iz Direktive 91/156.
- 35 Italijanska republika poleg tega trdi, da kadar na področju predelave odpadkov emisije ne presegajo mej, ki jih dovoljuje ureditev Skupnosti, postopka presoje ni potrebno izvesti, če je bil cilj same predelave odpadkov varstvo okolja.

Presoja Sodišča

³⁶ Države članice morajo Direktivo 85/337 izvesti popolnoma v skladu z zahtevami, ki jih ta določa, ob upoštevanju njenega bistvenega cilja, ki je, kot izhaja iz člena 2(1), da se pred izdajo soglasja za izvedbo presodijo vplivi projektov, ki bodo, med drugim zaradi svoje narave, velikosti ali lokacije, verjetno pomembno vplivali na okolje (glej v tem smislu sodbo z dne 19. septembra 2000 v zadevi Linster, C-287/98, Recueil, str. I-6917, točka 52).

³⁷ Poleg tega je treba poudariti, da iz sodne prakse Sodišča izhaja, da je področje Direktive 85/337 široko in da je njen cilj zelo obsežen (glej sodbi z dne 24. oktobra 1996 v zadevi Kraaijeveld in drugi, C-72/95, Recueil, str. I-5403, točki 31 in 39, in z dne 16. septembra 2004 v zadevi Komisija proti Španiji, C-227/01, ZOdl., str. I-8253, točka 46).

Očitek v zvezi z nepredložitvijo obratov v Massafri za proizvodnjo električne energije s sežiganjem GPO in biomase v postopek presoje vplivov na okolje

³⁸ V skladu z veljavno italijansko zakonodajo se obrat v Massafri za sežiganje GPO in biomase šteje za obrat za predelavo nenevarnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 100 ton na dan, ki se predloži v poenostavljeni postopek na podlagi določb zakonske uredbe št. 22/1997 za prenos člena 11 Direktive 75/442. Komisija trdi, da gre v skladu z razvrstitvijo v Direktivi 85/337 za obrat za odstranjevanje nenevarnih odpadkov s sežiganjem ali kemično obdelavo z zmogljivostjo več kot 100 ton na dan v smislu Priloge I, točke 10, k Direktivi 85/337.

39 Da bi presodili utemeljenost tega očitka, je treba najprej odločiti o pravnem obsegu pojma odstranjevanja odpadkov v smislu Direktive 85/337, glede na to, kako je razložen v Direktivi 75/442.

40 Ni sporno, da Direktiva 85/337 pojma odstranjevanja odpadkov ne opredeljuje, njeni prilogi I in II le navajata nekatere obrate za odstranjevanje odpadkov. Poleg tega prav tako ni sporno, da Direktiva 75/337 ne zajema splošne opredelitve pojmov odstranjevanja in predelave odpadkov ter le napotuje na prilogi II A in II B k Direktivi, v katerih so naštetih različni postopki, ki jih eden od teh pojmov zajema (glej sodbo z dne 27. februarja 2002 v zadevi ASA, C-6/00, Recueil, str. I-1961, točka 58).

41 Poleg tega je osnovna značilnost postopka predelave odpadkov, kot je razvidno iz člena 3(1)(b) Direktive 75/442 ter iz njene četrte uvodne izjave, da je njegov glavni cilj, da bi bili odpadki lahko koristni tako, da bi se z njimi nadomestila uporaba drugih materialov, ki bi jih bilo treba uporabiti v ta namen, kar bi omogočalo ohranjanje naravnih virov (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo ASA, točka 69, in sodbi z dne 13. februarja 2003 v zadevi Komisija proti Luksemburgu, C-458/00, Recueil, str. I-1553, točka 36, ter z dne 7. oktobra 2004 v zadevi Komisija proti Italiji, C-458/00, ZOdl., str. I-9127, točka 62).

42 Za posledice, ki jih postopki predelave odpadkov lahko imajo na okolje, taka značilnost ni pomembna. Generalni pravobranilec je namreč v točkah od 54 do 56 sklepnih predlogov navedel, da lahko ti postopki tako kot odstranjevanje odpadkov na okolje pomembno vplivajo. Direktiva 75/442 v členu 4 države članice poleg tega zavezuje, da sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev take predelave ali odstranjevanja odpadkov, da ne ogrožajo zdravja ljudi in brez uporabe postopkov ali načinov, ki bi lahko škodovali okolju.

- 43 Nazadnje je treba poudariti, da kadar je normodajalec Skupnosti v Direktivi 85/337 ocenil, da je treba vzpostaviti povezavo z Direktivo 75/442, je to storil izrecno. To velja še posebej, ko v Prilogi I, točki 9 in 19, k navedeni direktivi napotuje na kemično obdelavo, kakor jo določa Priloga II A, točka D9, k Direktivi 75/442. Vendar v zvezi s samim odstranjevanjem odpadkov take napotitve ni.
- 44 Ugotoviti je torej treba, da je pojem odstranjevanja odpadkov v smislu Direktive 85/337 samostojen pojem, katerega pomen mora biti popolnoma v skladu s ciljem te določbe, ki je naveden v točki 36 te sodbe. Ta pojem, ki ni enak pojmu odstranjevanja odpadkov v smislu Direktive 75/442, je torej treba *lato sensu* razumeti tako, da zajema tudi vse postopke, ki vodijo tako k odstranjevanju odpadkov v strogem pomenu izraza, kot tudi k njihovi predelavi.
- 45 Zato spada obrat v Massafri, ki proizvaja elektriko s sežiganjem biomase in GPO ter ima zmogljivost več kot 100 ton na dan, v skupino obratov za odstranjevanje nenevarnih odpadkov s sežiganjem ali kemično obdelavo, kakor jo določa Priloga I, točka 10, k Direktivi 85/337. Kot tako bi morale biti pred izdajo soglasja za izvedbo predloženo v postopek presoje vplivov na okolje, ker morajo biti projekti, na katere se nanaša Priloga I, v skladu s členoma 2(1) in 4(1) te direktive predloženi v sistematično presojo (glej v tem smislu sodbo z dne 11. avgusta 1995 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-431/92, Recueil, str. I-2189, točka 35).
- 46 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da Italijanska republika s tem, da je obrat v Massafri za sežiganje GPO in biomase z zmogljivostjo več kot 100 ton na dan, ki spada med naštete v Prilogi I k Direktivi 85/337, izvzela iz postopka presoje vplivov na okolje, ni izpolnila obveznosti iz členov 2(1) in 4(1) navedene direktive.

Očitek v zvezi s sprejetjem člena 3(1) DPSM, ki spreminja prilogo A(i) in (l) k DPR, ki nekatere projekte, ki spadajo med naštete v Prilogi I k Direktivi 85/337 (projekti za obrate za predelavo nevarnih in nenevarnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 100 ton na dan), izvzema iz postopka presoje vplivov na okolje, pod pogojem, da so bili predloženi v poenostavljen postopek v smislu člena 11 Direktive 75/442

⁴⁷ Iz priloge A(i) in (l) k DPR izhaja, da se niti obrati za predelavo nevarnih odpadkov s postopki iz prilog B in C, točke od R1 do R9, k zakonski uredbi št. 22/1997, za katere se uporabljajo poenostavljeni postopki, niti obrati za predelavo nenevarnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 100 ton na dan s postopki sežiganja ali predelave iz priloge B, točke D2 in od D8 do D11, ter priloge C, točke od R1 do R9, k navedeni zakonski uredbi, za katere se uporabljajo isti poenostavljeni postopki, ne predložijo v presojo vplivov na okolje.

⁴⁸ Glede na obseg pojma odstranjevanja odpadkov v smislu Direktive 85/337, kot ga določa točka 44 te sodbe, je očitno, da so lahko med projekti, ki so bili na podlagi nacionalne zakonodaje tako predloženi v poenostavljene postopke, obrati, ki, čeprav se nanašajo na predelavo odpadkov, spadajo v skupino obratov za odstranjevanje nevarnih odpadkov s sežiganjem ali kemično obdelavo v smislu Priloge I, točka 9, k navedeni direktivi in v skupino obratov za odstranjevanje nenevarnih odpadkov s sežiganjem ali kemično obdelavo v smislu Priloge I, točka 10, k isti direktivi.

⁴⁹ Takih obratov naj torej ne bi bilo mogoče izvzeti iz postopka presoje vplivov na okolje, ker je treba, kot je bilo ugotovljeno v točki 45 te sodbe, projekte, ki so

našteti v Prilogi I k Direktivi 85/337, obvezno predložiti v tako presojo, kadar lahko pomembno vplivajo na okolje.

- 50 Zato Italijanska republika s tem, da je sprejela člen 3(1) DPSM, ki spreminja prilogo A(i) in (l) k DPR, ki omogoča izvzetje projektov za predelavo nevarnih in nenevarnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 100 ton na dan, ki spadajo med naštete v Prilogi I k Direktivi 85/337, iz postopka presoje vplivov na okolje, ki je določen v njenih členih 2(1) in 4(1), ni izpolnila obveznosti iz navedene direktive.

Očitek v zvezi s sprejetjem člena 3(1) DPSM, ki spreminja prilogo A(i) in (l) k DPR, ki z namenom določitve, ali je treba projekt, ki spada med naštete v Prilogi I k Direktivi 85/337, predložiti v postopek presoje vplivov na okolje, določa neprimerno merilo

- 51 Kot je bilo ugotovljeno v točki 47 te sodbe, iz sporne nacionalne zakonodaje izhaja, da se projekti predelave nevarnih in nenevarnih odpadkov, ki so predloženi v poenostavljen postopek, izvzamejo iz vsakega postopka presoje vplivov na okolje. Obrati za predelavo odpadkov, ki jih zajema člen 11(b) Priloge II k Direktivi 85/337, so lahko med temi projekti.
- 52 Komisija meni, da merilo, ki ga določijo italijanski organi za izvzetje obratov za predelavo odpadkov iz navedene Priloge II iz postopka presoje vplivov na okolje, in sicer iz predložitve v poenostavljen postopek, ki ga določa zakonska uredba št. 22/1997, ni ustrezno, ker lahko iz navedene presoje izvzame projekte, ki pomembno vplivajo na okolje.

53 V zvezi s tem je Sodišče že odločilo, da imajo države članice možnost postaviti merila in/ali pragove, po katerih se določi, kateri od projektov, ki so naštetih v Prilogi II k Direktivi 85/337 v prvotni različici, se presojuje. Vendar je polje proste presoje, ki jo tako imajo države članice, omejeno z obveznostjo, določeno v členu 2(1) navedene direktive, da presodijo vplive projektov, ki bodo, med drugim zaradi svoje narave, velikosti ali lokacije, verjetno pomembno vplivali na okolje (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Kraaijeveld in drugi, točka 50, in sodbo z dne 16. marca 2006 v zadevi Komisija proti Španiji, C-332/04, neobjavljena v ZOdl., točka 76). Pri postavitvi pragov in/ali meril morajo države članice upoštevati ne samo velikost projektov, ampak tudi njihovo naravo in lokacijo (glej v tem smislu sodbo z dne 21. septembra 1999 v zadevi Komisija proti Irski, C-392/96, Recueil, str. I-5901, točka 65, in zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Španiji z dne 16. marca 2006, točka 76).

54 Poleg tega imajo na podlagi člena 4(3) Direktive 85/337 države članice obveznost, da pri postavljanju pragov ali meril upoštevajo ustrezna izbirna merila, določena v njeni Prilogi III (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Španiji z dne 16. marca 2006, točka 79).

55 Priloga III k Direktivi 85/337 med izbirnimi merili iz člena 4(3) loči, prvič, značilnosti projektov, ki jih je treba upoštevati, zlasti njihovo velikost, kumulacijo z drugimi projekti, rabo naravnih virov, nastajanje odpadkov, onesnaževanje in obremenitev ter tveganje nastanka nesreč, drugič, lokacijo projektov – in sicer je treba upoštevati okoljsko občutljivost geografskih območij, ki jih bodo projekti verjetno prizadeli, zlasti ob upoštevanju obstoječe rabe zemljišč in absorpcijske sposobnosti naravnega okolja – in, tretjič, značilnosti možnega vpliva, zlasti glede geografskega območja in števila prizadetega prebivalstva.

- 56 V zvezi s poenostavljenimi postopki, ki jih določajo določbe zakonske uredbe št. 22/1997, sprejete za prenos člena 11 Direktive 75/442, je treba poudariti, da podjetjem za postopek predelave odpadkov ni treba pridobiti dovoljenja, ki se načeloma zahteva v fazi obdelave odpadkov, na podlagi člena 10 navedene direktive, le pod pogoji, določenimi v njenih členih 4 in 11(1).
- 57 Iz teh določb izhaja najprej, da bi morali pristojni organi za vsako vrsto dejavnosti sprejeti splošna pravila, s katerimi se predpišejo vrste in količine odpadkov in pogoji, pod katerimi za posamezno dejavnost ni treba pridobiti dovoljenja. Drugič, vrste in količine odpadkov ter načini njihove predelave morajo biti takšni, da ne ogrožajo zdravja ljudi in da se pri tem ne uporabljajo postopki ali načini, ki bi lahko škodovali okolju, predvsem pa ne smejo predstavljati tveganja za vode, zrak, tla, rastline in živali, biti moteči zaradi hrupa ali vonjav ali škodljivo vplivati na krajino ali mesta posebnega pomena.
- 58 Italijanska ureditev s tem, da iz presoje vplivov na okolje, ki jo je treba opraviti, preden pristojni organ ali organi sprejmejo odločitev, s katero se nosilcu projekta dovoli izvedba projekta, izvzema projekte za obrate, ki predelujejo odpadke na podlagi poenostavljenega postopka, torej ne upošteva vseh izbirnih meril, določenih v Prilogi III k Direktivi 85/337.

59 Merilo, ki ga je sprejela italijanska ureditev v zvezi z izvajanjem izključno poenostavljenih postopkov, da bi se obrati za predelavo odpadkov, ki spadajo med naštete v Prilogi II, točka 11(b), k Direktivi 85/337, izvzeli iz presoje vplivov na okolje, zato ne ustreza zahtevam, navedenim v točkah od 53 do 55 te sodbe, ker lahko vodi k temu, da bi bili projekti, ki bi zaradi svoje velikosti ali lokacije verjetno pomembno vplivali na okolje, izvzeti iz presoje vplivov na okolje. Zadevna ureditev torej ogroža cilj Direktive 85/337, kot je opisan v točki 36 te sodbe.

60 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da Italijanska republika s tem, da je sprejela člen 3(1) DPSM, ki spreminja prilogo A(i) in (l) k DPR, ki za določitev, ali je treba projekt, ki spada med naštete v Prilogi II k Direktivi 85/337, predložiti v postopek presoje vplivov na okolje, določa neprimerno merilo, na podlagi katerega se lahko iz presoje vplivov na okolje izvzamejo projekti, ki imajo na okolje pomemben vpliv, ni izpolnila obveznosti iz členov 2(1) ter 4(2) in (3) navedene direktive.

Stroški

61 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je Komisija predlagala, naj se Italijanski republiki naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. – S tem, da je obrat v Massafri za sežiganje biomase in goriv, predelanih iz odpadkov, z zmogljivostjo več kot 100 ton na dan, ki spada med naštete v Prilogi I k Direktivi Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997, izvzela iz postopka presoje vplivov na okolje;
  - s tem, da je sprejela člen 3(1) dekreta predsednika sveta ministrov z dne 3. septembra 1999 z naslovom „Akt za usmerjanje in usklajevanje, ki dopolnjuje prejšnji akt za usmerjanje in usklajevanje uporabe člena 40(1) zakona št. 146 z dne 22. februarja 1994 glede določb v zvezi s presojo vplivov na okolje“, ki spreminja prilogo A(i) in (l) k dekretu predsednika republike z dne 12. aprila 1996 z naslovom „Akt za usmerjanje in usklajevanje uporabe člena 40(1) zakona št. 146 z dne 22. februarja 1994 glede določb v zvezi s presojo vplivov na okolje“, ki omogoča izvzetje projektov za predelavo nevarnih in nenevarnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 100 ton na dan, ki spadajo med naštete v Prilogi I k Direktivi 85/337, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/11, iz postopka presoje vplivov na okolje, ki je določen v členih 2(1) in 4(1) slednje direktive, in
  - s tem, da je sprejela člen 3(1) dekreta predsednika sveta ministrov z dne 3. septembra 1999, ki za določitev, ali je treba projekt, ki spada med

naštete v Prilogi II k Direktivi 85/337, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/11, predložiti v postopek presoje vplivov na okolje, določa neprimerno merilo, ker lahko iz presoje vplivov na okolje izvzame projekte, ki imajo nanj pomemben vpliv,

Italijanska republika ni izpolnila obveznosti iz členov 2(1) in 4, od (1) do (3), navedene direktive.

2. Italijanski republiki se naloži plačilo stroškov.

Podpisi